

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 12 grudnia 2013 r.

Poz. 4535

UCHWAŁA NR 258/P214/P/13 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 28 listopada 2013 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 19 pkt 3 w zw. z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXXIII/456/2013 Rady Miasta Sopotu z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie: określenia zasad ustalania i poboru oraz terminu płatności i wysokości dziennych stawek opłaty targowej na terenie miasta Sopotu

orzeka nieważność § 1 ust. 2 badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 15 listopada 2013 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XXXIII/456/2013 Rady Miasta Sopotu z dnia 8 listopada 2013 roku w sprawie: określenia zasad ustalania i poboru oraz terminu płatności i wysokości dziennych stawek opłaty targowej na terenie miasta Sopotu, zaś w dniu 28 listopada 2013r. była ona przedmiotem badania Kolegium tutejszej Izby.

W wyniku badania powyższej uchwały Kolegium Izby ustaliło, że w § 1 ust. 2 Rada Miasta Sopotu określiła, że: „Dzienna stawka opłaty targowej od sprzedaży dokonywanej przez emerytów i rencistów wynosi 50% stawki określonej w pkt 1 i 2 załącznika Nr 1 do niniejszej uchwały”.

Rozpoznając powyższą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że w części przedstawionej wyżej jest ona obarczona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa, polegającą na przekroczeniu uprawnień Rady Miasta, wynikających z art. 19 pkt 1 w zw. z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych upoważniających Radę Miasta do wprowadzenia zwolnień jedynie o charakterze przedmiotowym.

Zgodnie z postanowieniami przywołanej ustawy do kompetencji rady gminy należy określenie wysokości stawek opłaty targowej. W przypadku badanej uchwały Rady Miasta Sopotu stawki opłaty targowej na 2014 rok zostały określone w załączniku Nr 1 do uchwały. Przepis art. 19 pkt 1 lit. a) w związku z art. 19 pkt 3 ustawy pozwala różnicować stawki tej opłaty według rodzajów sprzedaży i asortymentu sprzedawanego towaru. Z treści tych przepisów nie wynika, by rada mogła różnicować stawki podmiotowo, w zależności od tego, kto dokonuje sprzedaży.

W ocenie Kolegium ustalone przez Radę Miasta Sopotu zwolnienie ma charakter przedmiotowo – podmiotowy, jako że treść cytowanych wyżej zapisów uchwały wskazuje na ustalenie obniżonej o 50% dziennej stawki opłaty targowej od sprzedaży dokonywanej przez emerytów i rencistów.

Jednocześnie Kolegium zwraca uwagę, że ustalenia Rady Miasta Sopotu dotyczące określenia stawki opłaty targowej, w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej przez emerytów i rencistów, określają jedynie procentowy wskaźnik podstawowych stawek opłaty targowej, zamiast wskazania jednoznacznie właściwych

stawek kwotowo, bez konieczności ich samodzielnego obliczania przez podatnika. Tym samym ustalenie stawek opłaty targowej, poprzez obniżanie stawek już ustalonych o pewien procent, nie może być utożsamiane z uprawnieniem rady gminy do określania wysokości stawek opłaty targowej.

W ocenie Kolegium tutejszej Izby uchwała organu stanowiącego winna być jednoznaczna i zrozumiała nie tylko dla jej twórców, lecz przede wszystkim dla jej odbiorców, w tym dla podmiotów, na które nakłada się obowiązek podatkowy. Konieczne jest zatem określenie stawek opłaty targowej w sposób precyzyjny. Procentowe obniżenie podstawowych stawek opłaty targowej od sprzedaży nie może być utożsamione ze zwolnieniem w rozumieniu przepisów wynikających z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z ww. przepisem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych.

Tymczasem przywołany przepis ustawy o podatkach i opłatach lokalnych upoważnia radę do wprowadzenia zwolnień wyłącznie przedmiotowych.

Artykuł 167 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zasadę samodzielności finansowej gmin, zaś art. 168 Konstytucji RP przyznał prawo do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Kierując się tymi zasadami Trybunał Konstytucyjny wskazywał (wyroki z dnia: 23 października 1996 r. K 1/96, OTK 24 1996, nr 5, poz. 38; 4 maja 1998 r. K 38/97, OTK 24 1998, nr 3, poz. 31; 9 kwietnia 2002 r. K 21/01, OTK 2002, nr 2A, poz. 17), że samodzielność finansowa gminy i prawo stanowienia o wysokości podatków i opłat lokalnych stanowią istotny element jej podmiotowości publicznoprawnej, lecz nie mogą być rozumiane jako dowolność ustalania dochodów i dysponowania nimi. Przeciwnie, gminom wolno tylko to, na co zezwalają im ustawy, a to oznacza zamknięty, a nie otwarty katalog źródeł dochodów gmin. Uprawnieniem gminy w zakresie ustalania wysokości podatków jest m.in. upoważnienie wyrażone w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do wprowadzania innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 w/w ustawy.

W konsekwencji skoro w ustawach podatkowych znajdują się zwolnienia przedmiotowe, podmiotowe i przedmiotowo-podmiotowe czy podmiotowo-przedmiotowe, to należy przyjąć, że na gruncie art. 217 Konstytucji RP w zw. z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych, ale nie o charakterze podmiotowym czy przedmiotowo-podmiotowym.

Z uwagi na powyższe Kolegium Izby postanowiło orzec nieważność kwestionowanego zapisu zawartego w § 1 ust. 2 badanej uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka